

LUCZ ISTVÁN ÁDÁM

Talán én is eltűnök...

*Talán én is eltűnök hirtelen,
mint zörgő falombok árnya reggel,
mikor a hajnal meg-megmosakszik,
hogy lemossa álmait a gyepben.*

*Talán én is eltűnök hirtelen,
mint eszméletét vesztő férfi, ki
álmait tovább már nem álmodja,
s csak elterül az omló szirteken.*

*Talán én is eltűnök hirtelen,
visszafekszem földanyám ölébe,
de reményem itt hagyom, nem viszem:
egy csepp könny se lesz sírom gödrében.*

*Talán én is eltűnök hirtelen,
a sors kocka játékát elvetem,
leplemre hímzek egy Ítéletet,
s új bölcsőt ringatok Új Életet.*

Szakadt koldus

KI KOLDULGAT ÉLETÉRT, HALÁLÉRT

*Koldus vagyok
Rongyokban járok
Isten rongyaiban
Ostorzott szolgaként
Ki koldulgat életért, halálért*

*Néha felkötöm magam
Szemem kiszúrom
Nyelvem kivágom
Csakhogy észrevegyen
S odafentről le a földre
Adjon egy pár rongyot takarónak*

*Olykor pedig imádkozom
Az angyalokhoz, ördögökhöz
Hogy az én bőrömből lenyúzván
Készítsenek az Istennek gúnyát*

*Olykor pedig álmomban
Isten az én koldusom
Koldulgat, hogy kolduljak*

Én embert játszva

Koldulgatok

Koldulgatok

Koldulgatok

Elhagyott érzelmek

*mint megunt kabát
csüng rajtam vágyad
s én hagyom
de foszladozom
kabátom alatt
fölött s megett*

